DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)
5. marts 1998 *

I sag C-175/97,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Michel Nolin og Laura Pignataro, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den Franske Republik ved kontorchef Kareen Rispal-Bellanger og ekspeditionssekretær Gautier Mignot, begge Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Frankrigs Ambassade, 8 B, boulevard Joseph II,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten og Rådets direktiv 93/89/EØF af 25. oktober 1993 om opkrævning i medlemsstaterne af afgifter på visse køretøjer, der anvendes til vejgodstransport, samt af vejafgifter og brugsafgifter for benyttelse af visse infrastrukturer (EFT L 279, s. 32), idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget og under alle omstændigheder ikke har givet underretning om de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet,

har

* Processprog: fransk.

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), D. A. O. Edward og J.-P. Puissochet,

generaladvokat: A. La Pergola
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 16. december 1997,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 5. maj 1997 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af EF-traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten og Rådets direktiv 93/89/EØF af 25. oktober 1993 om opkrævning i medlemsstaterne af afgifter på visse køretøjer, der anvendes til vejgodstransport, samt af vejafgifter og brugsafgifter for benyttelse af visse infrastrukturer (EFT L 279, s. 32, herefter »direktivet«), idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget og under alle omstændigheder ikke har givet underretning om de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2 I henhold til direktivets artikel 13, stk. 1, første afsnit, skal medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet inden den 1. januar 1995 og straks underrette Kommissionen herom.

3 Ved dom af 5. juli 1995, Parlamentet mod Rådet (sag C-21/94, Sml. I, s. 1827), annullerede Domstolen direktivet, men opretholdt dets retsvirkninger, indtil Rådet har udstedt et nyt direktiv på området.

4 Da Kommissionen ikke havde modtaget nogen underretning om, at Den Franske Republik havde vedtaget gennemførelsesforanstaltninger, og da der ikke forelå andre forhold, der kunne give den holdepunkt for at antage, at Den Franske Republik havde opfyldt sin forpligtelse til at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft, anmodede Kommissionen ved åbningsskrivelse af 16. maj 1995 den franske regering om at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist på to måneder i henhold til traktatens artikel 169, stk. 1.

5 Da åbningsskrivelsen ikke blev besvaret, fremsendte Kommissionen ved skrivelse af 27. juni 1996 en begrundet udtalelse til Den Franske Republik, hvori den opfordredes til at opfylde sine fællesskabsforpligtelser inden for en frist på to måneder efter skrivelsens meddelelse.

6 Ved skrivelse af 26. november 1996 bekræftede de franske myndigheder deres vilje til at gennemføre direktivet, men anmodede om en ekstra frist til at foretage gennemførelsen i lovgivningen, idet de påberåbte sig alvorlige vanskeligheder, som fragtmændene kunne blive udsat for.

7 Da Kommissionen ikke modtog nogen yderligere meddelelse fra de franske myndigheder, anlagde den nærværende sag.

8 I svarskriftet har Den Franske Republik gjort gældende, at gennemførelsen af direktivet ikke har kunnet ske på grund af de vanskeligheder, der findes i sektoren for vejgodstransport, som særligt skyldes den mærkbare nedgang i aktiviteten på området og forhøjelsen af de sociale bidrag for virksomheder, hvilken forhøjelse er en følge af vedtagelsen af forskellige foranstaltninger, der skal tjene til at forbedre arbejdsvilkårene for lønmodtagerne.

9 Den franske regering har i øvrigt bemærket, at transportbranchen anser det for uacceptabelt, at der sker en fordrejning af konkurrencen som følge af de stadigt større forskelle i den beskatning, som de forskellige medlemsstater pålægger dieselolie. De kan derfor vanskeligt anerkende ekstraudgifter til køretøjsafgifter som følge af gennemførelsen af direktivet, før der bliver fremsat forslag om harmonisering af punktafgifterne.

10 I henhold til den sagsøgte regering ville en gennemførelse af direktivet under disse omstændigheder indebære fare for forværring af den stærke sociale spænding, som hersker inden for vejtransportsektoren, og true et hverv, som er afgørende for nationens økonomi.

11 Den franske regering har tilføjet, at forsinkelsen med gennemførelsen af direktivet ikke har medført nogen fordrejning af konkurrencen, som er af betydning for Den Franske Republiks partnere. Selv om det er korrekt, at vedtagelsen af det nævnte direktiv vil medføre en betydelig stigning i satserne for visse afgifter af køretøjer, har Den Franske Republik i medfør af direktivets artikel 6, stk. 2, adgang til at anvende reducerede satser på mindst 50% af minimumssatsen indtil udgangen af 1997. Herudover anvendes der på nuværende tidspunkt en forhøjet punktafgift på dieselolie i Frankrig, hvilket, når kostpriserne inden for transporterhvervet betragtes globalt, stort set kompenserer for den manglende gennemførelse af direktivet.

12 Det bemærkes, at den franske regering ikke har bestridt, at der endnu ikke er foretaget de fornødne foranstaltninger til gennemførelse af direktivet i den interne ret.

13 Under henvisning til Domstolens praksis bemærkes det endvidere, at alene frygten for interne vanskeligheder ikke kan begrunde manglende overholdelse af fællesskabsretten (jf. særlig dom af 7.12.1995, sag C-52/95, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 4443, præmis 38, og af 9.12.1997, sag C-265/95, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 6959, præmis 55).

14 Endelig bemærkes det, at da konstateringen af en medlemsstats traktatbrud ikke er forbundet med konstateringen af en skade som følge heraf, kan en medlemsstat ikke påberåbe sig, at den manglende vedtagelse af bestemmelser til gennemførelse af et direktiv ikke har haft nogen skade for de andre medlemsstater (jf. herom særligt dom af 18.12.1997, sag C-263/96, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 7453, præmis 30; for så vidt angår Euratom-traktatens artikel 141, se dom af 14.12.1971, sag 7/71, Kommissionen mod Frankrig, Sml. s. 1003, præmis 50).

15 Under disse omstændigheder må der træffes afgørelse på grundlag af Kommissionens stævning.

16 Det må herefter fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 13, stk. 1, første afsnit, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige til gennemførelse af direktivet.

Sagens omkostninger

17 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger. Den Franske Republik har tabt sagen og bør derfor betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 93/89/EØF af 25. oktober 1993 om opkrævning i medlemsstaterne af afgifter på visse køretøjer, der anvendes til vejgodstransport, samt af vejafgifter og brugsafgifter for benyttelse af visse infrastrukturer, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

Gulmann Wathelet Moitinho de Almeida

Edward Puissochet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 5. marts 1998.

R. Grass C. Gulmann

Justitssekretær Formand for Femte Afdeling